

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 462/2017
30.05.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Бисерке Крпић, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 17/17 од 01.02.2017. године, у седници већа одржаној 30.05.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 17/17 од 01.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици К 5/15 од 23.09.2016. године окр. АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године и осам месеци.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 17/17 од 01.02.2017. године, усвајањем жалбе ВЈТ у Суботици преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о мери безбедности тако што је окривљеном изрекао меру безбедности обавезно лечење наркомана која се има извршити у Заводу за извршење казне затвора или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и може трајати и дуже од изречене казне али њено укупно трајање не може бити дуже од три године, с`тим да се време проведено у установи за лечење урачунава у казну затвора, док је жалбу браниоца окривљеног одбио као неосновану и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Бранилац окривљеног, адв. Бисерка Крпић поднела је захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 17/17 од 01.02.2017. године због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји и укине другостепену пресуду а предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом четири наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом - члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4) ЗКП.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи повреде одредаба члана 15. став 1. и 2. и члана 16. став 2. до 5. ЗКП, које повреде, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законске разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Бранилац у захтеву оспорава и изречену меру безбедности обавезног лечења наркомана у затвореној установи, чиме у суштини указује на повреду закона из члана 441. став 2. ЗКП. Такође, бранилац наводи да је изрека другостепене пресуде у противречности са разлозима, да је нејасна и неразумљива, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Међутим, повреде одредаба члана 441. став 2. и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не могу бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреде из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП. Међутим, осим формалног означавања законских одредаба као разлога за подношење овог ванредног правног лека, бранилац у захтеву не даје образложење у чему се наведене повреде састоје, што је обавеза подносиоца захтева у смислу одредебе члана 484. ЗКП. Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости везан разлозима (члан 485. став 1. у вези става 4. ЗКП), делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву, у смислу члана 489. став 1. ЗКП, што значи да суд, одлучујући о захтеву, у колико разлози за означене повреде закона нису изричито наведени, нема законско овлашћење да по службеној дужности оцењује у чему се састоји повреда закона на коју се бранилац позива у захтеву.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним и, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 484. и 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић